

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.309/2023/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Czére-Réti Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Czére-Réti Gabriella ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a dr. Papp-Lada Beáta ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jogok megsértése miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.20.360/2023/12. számú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, és az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltséget 315 400 (háromszáztizenötezer-négyszáz) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

A felperest 12 207 (tizenkétezer-kétszázhet) forint, az alperest pedig 2793 (kétezer-hétszázkilencvenhárom) forint feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes felkérésére az alperes 2021. április 28-án árajánlatot küldött a felperes részére leány fellépőruhák megtervezésére és elkészítésére, továbbá elküldte e ruhák általa készített látványtervét is, amelyet 2021. április 30. napján módosított. Noha az alperes ezt követően megrendelte az ehhez szükséges ruhaanyagot az gazdasági társaság1-től, a felek között mégsem jött létre vállalkozási szerződés az árajánlatban foglalt munka elvégzésére. Ezt követően e ruhaanyagot a sportegyesületben táncoló egyik leány édesanyja: I. I. megvásárolta az gazdasági társaság1-től, amelyből a szülők – egy varrónő közreműködésével – megtervezték és elkészítették a leányok fellépőruháját.

[2] 2022. március 30. napján az alperes bejegyzést tett közzé a F..b.. oldalán, amely szerint: „Meggyalázták a C. FASHIONT! Az általam tervezett ruhák úgy készültek el, hogy nem elég, hogy nem én varrtam, de még csak a tervezési díjat sem fizették ki! Aljas, sunyi módon megvették az általam legyártott és külön megtervezett anyagot és az én tervem alapján megtervezett ruhát, mással megvarratták. Egy éve arra várok, hogy a vezetőedző

aláírja a szerződést, ám a telefont sem vette fel, többszöri hívás után sem. Gyerekek! Több mint tizenöt éve készíték és tervezek ruhákat, több száz elégedett vendég után, soha senki nem tett még ilyet velem, hogy egy szó nélkül eltűnik és a tervet ellopja.”

[3] A felperes keresettel kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a becsülethez és a jóhírnévhez fűződő jogát, mert az idézett bejegyzésben valótlanul állította, hogy az Á. Sz. F. Show keretében fellépő gyerekeken lévő terepmintás ruhát és annak anyagát ő tervezte, ő gyárttatta le, a felperes pedig nem fizette ki a tervezői díjat. A keresete kiterjedt arra is, hogy a bíróság kötelezze az alperest elégtétel adására.

[4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, mert nem ismerte el, hogy megsértette a felperes személyiségi jogait.

[5] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és jóhírnévhez fűződő jogait, mert az idézett bejegyzésben valótlanul állította, hogy az Á. Sz. F. Show keretében fellépő gyerekeken lévő terepmintás ruhát és a hozzávaló anyagot az alperes tervezte, továbbá valós tény hamis színben feltüntetve állította, hogy a tervezői díjat a felperes nem fizette meg az alperes részére. Kötelezte az alperest, hogy az ítéletében írt módon adjon elégtételt a felperesnek. Az ezt meghaladó keresetet elutasította és az alperest 439 420 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperes részére.

[6] A határozatának fellebbezett részét azzal indokolta, hogy a kereset túlnyomórészt megalapozott volt, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes által felszámított perköltség megfizetésére. Mindez a felperes által lerótt 36 000 Ft kereseti illetékből és a felperes jogi képviselőjének munkadíjából állt, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a felperes és az ügyvédje között létrejött ügyvédi megbízási szerződés szerint állapította meg. Ennek megfelelően a jogi képviselőt 100 000 Ft + áfa általános megbízási díj, valamint az általa szerkesztett 7 db beadvány és a részvételével megtartott 3 db tárgyalás után beadványonként és tárgyalásonként 30 000 Ft + áfa munkadíj illette meg.

[7] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a formáját tekintve kijavítási kérelmet, annak tartalma szerint azonban fellebbezést terjesztett elő, amelyben az általa fizetendő elsőfokú perköltség leszállítását kérte 120 000 Ft + áfa összeggel. Arra hivatkozott, hogy a felperes a 2023. április 27-én benyújtott költségjegyzékében csak az általa lerótt 36 000 Ft eljárási illetéket, a jogi képviselőjének 100 000 Ft + áfa összegű alapidíját, a válasziratért és az addigi két tárgyaláson való részvételért pedig 3 X 30 000 Ft + áfa díjat számított fel. A felperes ügyvédje ezt követően csupán egy tárgyaláson jelent meg, amely további 30 000 Ft + áfa munkadíjjal járt, egyéb kiadása nem keletkezett. Ezért a felperest megillető elsőfokú perköltséget az általa kért összeggel le kell szállítani.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a helybenhagyására irányult. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyes összegben állapította meg a jogi képviselőjének munkadíját, amely arányban áll az általa elvégzett

munkával, így annak leszállítása nem indokolt. Utalt arra is, hogy a fellebbezés hiányos, mert az alperes nem rótt le fellebbezési illetéket, valamint nem jelölte meg, hogy a fellebbezését a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján milyen eljárási jogszabálysértésre alapítja.

[9] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az alperes kijavítási kérelemnek nevezett beadványát – annak tartalma szerint [Pp. 110. §-ának (3) bekezdése] – az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésnek, az alperes ugyanis nem számítási hiba vagy más hasonló elírás kijavítását, hanem a perköltség tárgyában hozott döntés részbeni megváltoztatását kérte. Ez a kérelme tehát valóban fellebbezésnek minősült, amely – a fellebbezési ellenkérelemben foglalt érveléssel szemben – nem volt hiányos. Az alperes ugyanis az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben nem volt köteles jogorvoslati illeték lerovására, a fellebbezésében pedig kellő pontossággal meghatározta azt, hogy miért tartja ellentétesnek az elsőfokú ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezését az eljárási jogszabályokkal. Mindez megfelelt a Pp. 2021. január 1. napjától hatályos, így a jelen perben is alkalmazandó 371. §-a (1) bekezdése d) pontjának, az ugyanis nem követeli meg a fellebbezőtől a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését. Erre tekintettel az ítéltábla a fellebbezést elbírálta, amelynek során – a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdéseiben foglalt jogszabályi feltételek hiányában – nem lépte át a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátait [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése]. Ezért fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítéletben foglalt érdemi döntést, hanem csupán abban foglalt állást, hogy a fellebbezésben kifejtett okokból le kell-e szállítani az alperes által fizetendő elsőfokú perköltséget az ott írt összegre. Ennek eredményeként a fellebbezést részben alaposnak találta.

[10] Az alperes kizárólag azért sérelmezte az elsőfokú ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezését, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes által felszámítottnál magasabb összegű jogi képviselői munkadíj megfizetésére kötelezte őt. Erre tekintettel a fellebbezéshez kötött ítéltábla nem vizsgálhatta, hogy a megítélt jogi képviselői munkadíj arányban áll-e az elvégzett munkával, hanem csupán abban foglalhatott állást, hogy az elsőfokú bíróság megsértette-e a Pp. 82. §-ának (3) bekezdését, amely úgy rendelkezik, hogy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[11] Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes a 2023. április 27-én érkezett 9. sorszámú beadványához csatolt költségjegyzékben valóban csupán az általa lerótt 36 000 Ft eljárási illetéket, a jogi képviselőjének 100 000 Ft + áfa összegű alapidíját, a válasziratért és az addigi két tárgyaláson való részvételért pedig 3 X 30 000 Ft + áfa díjat számított fel. Mindez megfelelt a felperes és a jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésnek, amely alapján a jogi képviselőt a keresetlevél megírásáért és a stratégia kidolgozásáért 100 000 Ft + áfa, az érdemi beadványokért és a tárgyalásokon való részvételért pedig 30 000 Ft + áfa díjazás illette meg. Ebből az következik, hogy a felperes jogi képviselője nem követelhetett és nem is követelt 30 000 Ft + áfa munkadíjat a keresetlevél megszerkesztésért, hiszen az benne volt az alapidíjban, továbbá a nem érdemi beadványokért, hiszen a felperes csak az érdemi beadványokért tartozott díjat fizetni. Erre tekintettel nem járt díjazás a P.20.547/2022/2. számú beadványért, amelyben a felperes jogi képviselője az eljárási illeték lerovását igazolta, a P.20.547/2022/18. számú beadványért, amelyben a szünetelő eljárás folytatását kérte, a 6. sorszámú beadványért, amelyben a tanúbizonyítási indítványát pontosította, valamint a 9. sorszámú beadványért, amelyben részben visszavonta a tanúbizonyítási indítványát, valamint csatolta a költségjegyzékét, ezek

a beadványok ugyanis nem tartalmaztak érdemi nyilatkozatokat, továbbá az azok után járó díjazást a felperes nem is számította fel.

[12] Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperest a költségjegyzékben foglalt összegben felül egyedül a költségjegyzék benyújtása után: 2023. május 17-én megtartott tárgyaláson való részvétel 30 000 Ft + áfa összegű díja illette meg, azt ugyanis a 9. sorszámú beadványában szabályszerűen felszámította, hiszen megjelölte, hogy tárgyalásonként ilyen összegű díjat követel. Ezért e díjat a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján figyelembe kellett venni a felperest megillető jogi képviselői munkadíj összegének megállapításakor, függetlenül attól, hogy azt a költségjegyzék nem tartalmazta. A jogi képviselővel eljáró felperes ugyanis az általa követelt perköltséget a Pp. 2021. január 1. napjától hatályos, így a jelen perben is alkalmazandó 81. §-ának (5) bekezdése alapján nem csupán a költségjegyzékben, hanem a Pp. 81. §-ának (2) bekezdésében írt módon is felszámíthatta, amelyet meg is tett.

[13] Mindezek alapján a felperest a 9. sorszám alatt csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerint 100 000 Ft + áfa alapidj, valamint a jogi képviselő részvételével lezajlott 3 db tárgyalás és az 1 db érdemi beadványnak minősülő válaszirat után pedig 4*30 000 Ft + áfa, azaz 220 000 Ft + áfa, vagyis 279 400 Ft jogi képviselői munkadíj illette meg. Erre tekintettel a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján az általa lerótt 36 000 Ft eljárási illetékekkel együtt mindösszesen 315 400 Ft elsőfokú perköltség megtérítését követelhetette az alperestől, amely megfelelt az általa felszámított összegnek is. Ezért az elsőfokú bíróság sem a felperes és a jogi képviselője között létrejött megbízási szerződés, sem pedig a Pp. 82. §-ának (3) bekezdésében foglalt tilalom miatt nem ítélt meg ennél magasabb elsőfokú perköltséget a felperes részére.

[14] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltséget 315 400 Ft-ra leszállította, egyebekben pedig helybenhagyta.

[15] Az alperes fellebbezésének perértéke 120 000 Ft + áfa, azaz 152 400 Ft volt. A fellebbezés 124 020 Ft erejéig eredményre vezetett, így a másodfokú eljárás során az alperes 81,38%-ban, a felperes pedig 18,62%-ban lett pernyertes. Az alperes egyáltalán nem számított fel másodfokú perköltséget, a felperes pedig ugyan kérte a másodfokú perköltségének megtérítését, azt azonban nem jelölte meg, hogy e költségei miből eredően merültek fel és azokat milyen összegben kívánja felszámítani, így ez a nyilatkozata nem felelt meg a Pp. 81. §-a (2) bekezdésének, nem minősült tehát szabályszerű felszámításnak. Szabályszerűen felszámított másodfokú perköltség hiányában pedig az ítéltáblának nem kellett döntést hoznia a perköltségről.

[16] A fellebbezés feljegyzett illetéke 15 000 Ft volt, amelyből a másodfokú pervesztességének arányában a felperes 81,38%, azaz 12 207 Ft, az alperes pedig 18,62%, azaz 2793 Ft állam részére történő megfizetésére köteles [Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése].

Debrecen, 2023. december 12.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró